

Udbringingsforslag, som her foreligger, uden nogen Forhandling med Kjøbenhavns Kommune. Man havde af egen Magtsfyldde indført det, og det forekom mig ikke rigtig, at man ikke viste Kommissionen den Hensynsfuldhed at spørge den. Derfor spurgte jeg, og jeg fik det Svar, at medens Kommunen iøvrigt ikke fandt Noget at erindre, vilde den henvisse til Forhandlingerne med Regjeringen om Enighedssværen og i den Anledning udtale, at den, støttende sig til disse Forhandlinger, maatte modsætte sig at give Afkald paa Dæmningen uden Vederlag. Naar det ærede Medlem oplyste, at man kunde faae Fyld fra Havnen, saa er det utvivlsomt, og man har allerede ladet sig levere fra Havnen en Del Fyld; men for det Første kræves der ganske overordentlige Masser Fyld til andre Arbejder, hvad de Herrer ville kunne overbevise sig om ved at gjøre sig bekendte med de Arbejder, der udføres mellem Langebro og Gasveien, og dernæst kan Fylden ikke godt føres længere end i en vis Afstand fra det Sted, hvor den tages, uden betydelige Omkostninger. Det, der kan tages paa den Maade, er allerede taget idet Kommunen har indset, at den selv med den Del af Dæmningen, som den er i Besiddelse af, kunde komme tilfort. Jeg kan kun sige, at naar Kommunen vil renoncere paa Dæmningen i Erkjendelse af den store Nytte, som Havnebanen vil afgive, saa vil jeg finde dette handlet saaledes, som man kunde vente det af en stor Byes Bestyrelse. Det skal jeg intet sige imod; men noget ganske Andet er det, at man ikke skal tvinge dem, som man ingen Ret har til at tvinge. For mig stiller Sagen sig saaledes, at jeg, hvis Udbringingsforslaget vedtages, og Kjøbenhavns Kommune fastholder sin Beslutning, maa tage under Overveielse, hvorvidt jeg vil kunne meddele Koncession paa at benytte Timen fra Vigerslev til Kjøbenhavn; thi gives der ikke Koncession derpaa, falder jo Spørgsmaalet bort.

Fischer: Maa jeg kun tillade mig at gjøre den Bemærkning, at her ikke er Spørgsmaal om at tvinge Kjøbenhavns Kommune. Der siges til Kjøbenhavns Kommune: Vil Du have Havnebanen, saa afgiver Du denne Grund, ligesom der allerede staaer i Lovforslaget, at andre Grunde skulle afgives dertil. Kjøbenhavns Kommune staaer altsaa fuldkommen frit. Om den vil afgive Grunden eller ikke, beror paa dens eget Valg; men vil den det ikke, saa faar den ikke Havnebanen.

Rahfer: Forholdet mellem Kjøbenhavns Kommune og denne Sernbanedæmning i Forbindelse med Kjøbet i sin Tid af Enighedssværen er saa udførlig oplyst af den ærede Indevrigsminister, at jeg ikke finder nogen Anledning til at gjøre de Bemærkninger i saa Henseende, som jeg, foranlediget af Uttringer, der tidligere ere faldne,

ellers vilde have gjort. Jeg skal kun bemærke, at naar det fra forskjellige Sider, og navnlig af det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) er blevet sagt, at der vil være Fyld at faae andetsteds, og at altsaa Kvægtorvet nok vil komme istand med tilstrækkelig god Fyld, selv om Kjøbenhavns Kommune maa afgive den Dæmning, hvorpaa den har gjort Regning, saa er det ganske rigtig. Spørgsmaalet er et rent økonomisk Spørgsmaal, det indrømmer jeg gerne; men det er afgjort, at den Gang Kjøbenhavns Kommune købte Enighedssværen, havde man bestemt for Die at skaffe sig paa nogenlunde rimelig Maade den Fyld, man maatte behøve, og borttager man altsaa denne Sernbanedæmning, forekommer det mig, at man derved gjør et Indgreb i de Forudsætninger, som gik forud for Kjøbet den Gang. Jeg kan da heller ikke se tilstrækkelig Grund for Kommunen til frivillig at give Afkald paa denne Dæmning, fordi den paa anden Maade, men rigtignok med betydelige Bekostninger, kan skaffe den Fyld tilveie, som den behøver. Jeg indrømmer, at Sagen kan ses fra forskellige Sider; men det forekommer mig, om jeg saa maa sige, at de Forhandlinger, der have fundet Sted med Kommunen, stærkt maa tale for at opretholde de Forudsætninger, som vare tilstede, den Gang Staten solgte Enighedssværen til den.

Fischer: Jeg vil kun bemærke, at der ikke er Tale om noget Indgreb i den oprettede Kontrakt, men kun om, hvorvidt Kommunen frivillig vil renoncere eller ikke.

Bloug: Jeg har for mit Vedkommende aldeles ikke Noget imod, at Kjøbenhavns Kommune bringer et Offer for at faae Havnebanen, ja, jeg tilføjer, at det vilde have forekommet mig ganske naturligt, om man, inden man satte ind i Loven, at Havnebanen skulde føres til Nyhavn, hvorved der altsaa forudsættes ikke alene en Bro over Frederiksholms Kanal, men ogsaa en Bro over Børsgraven, havde foreslaaet Kommunen at overtage Bygningen af denne Bro, saa meget mere, som den ogsaa vil være af stor Vigtighed for den almindelige Færdsel ved i betydelig Grad at formindske Veien fra Kristianshavn til Kongens Nytorv. En saadan Bro har jo allerede tidligere været paataent, og Kommunen vilde nok alligevel engang komme til at bygge den. Men derimod kan jeg ikke negte, at efter den Fremstilling, der nu er givet af Sagen, finder jeg det ligefrem uanstændigt at vedtage de Herrers Forslag. Naar man sælger en Mand et Bord paa det Vilkaar, at Stolen følger med, og man saa Måret efter tager Stolen bort, saa handler man ikke fair. Det er forøvrigt besynderligt med den Forskjærlighed, man paa en Gang har faaet for det sjællandske Sernbaneselskab, det pleier dog ellers ikke at være saa yndet her i Salen; men jeg ser dog